

De passie van Liesbeth

Drie dingen hebben wij gemeen: onze voornaam, een passie voor Frankrijk en de liefde voor vlinders. Op een gladder maar zonnige novemberdag had ik een gesprek met Liesbeth ten Hallers (1944). Vijftien jaar lang heeft ze in *Vlinders* geschreven over de vlindervriendelijke tuin.

Tekst: *Liesbeth van Agt* **Hoe ben je ertoe gekomen om tuinontwerpster te worden?"**

"Ik was al vanaf mijn kleutertijd in de tuin bezig, daar had ik een eigen hoekje dat ik zelf inrichtte met allerlei plantjes. Op een gegeven moment zag ik sneeuwkllokjes bloeien op een meshoop, maar het hek was te hoog. Ik kreeg stoerdere meisjes zover de plantjes voor me stelen! Op mijn twaalfde had ik al de regie over de hele tuin van het ouderlijk huis. Vanuit de tuinbouwschool 'Huis te Lande' ben ik overgestapt naar de HTO in Boskoop en vanaf 1976 werk ik als zelfstandig tuinontwerper en tuinconsulent. Een natuurlijke tuin moet begeleid worden, en opdrachtgevers zijn vaak erg onzeker over de manier waarop ze met de tuin verder moeten gaan. Daarom gaf ik ook uurconsulten, rond de 'pijnplekken' in een tuin."

Hoe is je passie voor vlinders ontstaan?

"Eind jaren '80 kwam ik via mijn vriendin Tim (zie vorige editie van *Vlinders*) in aanraking met De Vlinderstichting. Ik had nogal wat commentaar op hun brochure over vlindervriendelijk tuinieren. Toen werd ons gevraagd om daar een boek over te schrijven. Dat werd 'Uw tuin vol vlinders'. In die periode kreeg ik ook ontwerp opdrachten van De Vlinderstichting. Vijf jaar later, in '94, kwamen de columns erbij."

Fragment uit Liesbeth ten Hallers' eerste bijdrage aan *Vlinders*

In een manmoedige poging om zich op te warmen liet een kersverse, opengeklapte Eikepage zich in de berm langs de weg Renswoude-Arnhem, ter hoogte van Ede, door mij verrassen. Het tijdstip: 14 juni '93 rond half een: de temperatuur: 13 graden.

Een ware hordenloop was het gevolg. Na mijn eerste opname bleek de film vol, dus snel naar huis gefietst. In de fototas ontbrak een reservefilmpje. waarop ik vliegsvlug naar de fotograaf toog, die echter net aan zijn lunchpauze was begonnen. Waar, o waar een film te bemachtigen? In een fotoboetiekje raakte een winkelier onder de indruk van mijn inmiddels verhitte verschijning en na kreten als: "spoed, vlinder, zeldzaam!" leverde hij vlot een diafilm.

(...) In een reflex begon ik de page te beademen en gebruikte daarbij mijn hand als warmteschild.

Een wonder geschiedde: Langzaam maar zeker kroop de vlinder langs een spriet omhoog over mijn hand en spreidde onder mijn geopende lippen argeloos zijn blauwgeklepte vleugeltjes.

Wat is nou jouw favoriete plant?

"Ik heb er niet echt een, maar voor mij moet een plant in ieder geval geuren. Zoals *Sarcococca*, een onaanzienlijk heestertje. Dat groeit op arme grond, is wintergroen en gedijt in de schaduw. En toch zo'n geur in februari! Dat vind ik wonderlijk van zo'n plant. Ook robertskruid imponeert mij: een onopvallend plantje dat op de rotste plekken staat maar met zijn geur witjes aantrekt!"

Wij van de redactie noemden jouw stukken altijd het bloemrijk proza. Heb je iets met taal?"

"Op mijn dertiende schreef ik gedichten; dat is wel een indicatie, al bleek het een hormonale oprisping te zijn. Omdat het beschrijven van plantjes op zich niet zo boeiend is, probeer ik er wel wat smeugig over te schrijven. Al doende ontstaat er dan meestal vanzelf een passende titel. Het schrijven van zo'n stuk kost veel tijd, zeker als je er ook nog foto's bij moet maken. Het moment is gekomen om ermee te stoppen, net als met het ontwerpen en het redactiewerk voor de Nieuwsbrief van Wilde Weelde. Ik geniet echt van m'n vrijheid. Ik zat zo lang stil, gevangen achter tekentafel en computer. Nu kan ik weer naar buiten!"

Heb je een laatste tip voor de lezers?

"Geduld! *Vlinders* kun je niet als hondjes naar je toe fluiten. De laatste columns heb ik over mensen met passie geschreven, als bewijs dat het echt werkt. Maar om iets te zien in je tuin, moet je er op het juiste moment bij zijn. Pak een stoel en ga zitten kijken. En dan opeens zie je van alles. Dat blijft spannend!"

Informatie over Vereniging Wilde Weelde: www.wildeweelde.org

Liesbeth ten Hallers in haar element.